

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Milana Taubera a Mgr. Gabriely Bašné ve věci

žalobkyně:

T. B.

zastoupena advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, Praha 1

proti

žalovanému:

**Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech
pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2015, č. j. MV-100214-3/SO-2015

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2015, č. j. MV-100214-3/SO-2015, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku povinen zaplatil žalobkyni na náhradě nákladů řízení 15 342 Kč, a to do rukou jejího zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 3. 2015, č. j. OAM-14106-36/TP-2014, kterým ministerstvo zamítlo podle § 87k odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném ke dni rozhodování správního orgánu, žádost žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobkyně byla předvolána k výslechu podle § 169 odst. 2 citovaného zákona, dostavila se, avšak odmítla vypovídat. K odvolací námitce, že žádost žalobkyně byla zamítnuta z důvodu, který právní úprava původně vůbec neobsahovala, čímž byla porušena právní jistota žalobkyně, žalovaný konstatoval, že od doby podání pobytové žádosti do vydání napadeného rozhodnutí byla rozhodná právní úprava dvakrát novelizována, přičemž není možné aplikovat přechodná ustanovení těchto novel, tj. čl. II zákona č. 379/2007 Sb., ani čl. II. odst. 1 zákona č. 427/2010 Sb. Tato přechodná ustanovení se totiž týkají řízení, která nebyla pravomocně skončena, což však není případ žalobkyně, neboť řízení o její pobytové žádosti bylo v minulosti již pravomocně ukončeno rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 11. 9. 2008, č. j. CPR-8159-1/ČJ-2008-9CPR-C218. Bylo-li toto rozhodnutí následně zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10. 2. 2012., č. j. 5Ca 333/2008-35, nemůže tato skutečnost zpětně způsobit nepřetržitost běhu řízení, jak se domnívá žalobkyně, a pro použití již neplatné právní úpravy neexistuje zákonný důvod.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. V podané žalobě žalobkyně uvádí, že pobytovou žádost podala již 20. 12. 2007, a namítá, že tato žádost měla být posuzována dle právní úpravy k tomuto dni účinné. Postup správních orgánů, které aplikovaly pozdější právní úpravu, porušuje zásadu legitimního očekávání a předvídatelnosti. Opomíjejí, že pokud právní moc původního rozhodnutí o pobytové žádosti žalobkyně byla odstraněna zrušujícím rozsudkem městského soudu, nastal stav, kdy se řízení vrátilo do fáze, která se řídila právní úpravou platnou v době podání žádosti. Tato právní úprava sice obsahovala § 87k zákona o pobytu cizinců, nicméně toto ustanovení tehdy neobsahovalo coby důvod pro zamítnutí žádosti odeprání výpovědi. Správní orgány proto neměly tento důvod použít.
4. Žalobkyně navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.
5. Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný opakuje důvody, jež už uvedl v napadeném rozhodnutí, a navrhuje zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

6. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Z jednání, které se u zdejšího soudu konalo dne 27. 2. 2019, se žalovaný omluvil s tím, že souhlasí, aby jednání proběhlo bez jeho přítomnosti. Zástupce žalobkyně při jednání setrval na podané žalobě včetně argumentů i návrhu.

8. Podle čl. II zákona č. 379/2007 Sb. *řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.*
9. Podle čl. II. odst. 1 zákona č. 427/2010 Sb. *řízení podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené, se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.*
10. Stěžejní žalobní námitkou je, že správní orgány aplikovaly na věc právní úpravu účinnou v době svého rozhodování, ačkoli dle žalobkyně měly aplikovat právní úpravu účinnou v době podání pobytové žádosti. Žádost žalobkyně tak byla zamítnuta z důvodu, který právní úprava původně vůbec neobsahovala, tedy že žalobkyně bez vážného důvodu odmítla vypovídat.
11. Podle názoru správních orgánů nelze citovaná přechodná ustanovení aplikovat z důvodu, že řízení o předmětné žádosti již jednou bylo pravomocně skončeno. Jestliže rozsudkem zdejšího soudu ze dne 10. 2. 2012, č. j. 5Ca 333/2008-35, bylo předchozí správní rozhodnutí zrušeno, není tím založena nepřetržitost běhu řízení. Nebylo proto možno posuzovat věc žalobkyně podle starého práva.
12. Zdejší soud shledal, že právní názor správních orgánů obou stupňů nemá oporu v judikatuře správních soudů. Poukázat lze zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2018, č. j. 1 Azs 169/2018-32. Tento rozsudek se týká výkladu dvou totožných přechodných ustanovení, která správní orgány odmítly aplikovat i v nynější věci.
13. Nejvyšší správní soud vyslovil, že v případech, kdy správní soud zruší napadené správní rozhodnutí a věc vrátí správnímu orgánu k dalšímu řízení, vrací se případ zpět do okamžiku před vydáním zrušeného správního rozhodnutí, tj. do fáze již zahájeného (a tedy i neskončeného) správního řízení. (V podrobnostech zdejší soud okazuje na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu.)
14. To pro nyní posuzovanou věc znamená, že řízení vedené o žádosti žalobkyně podané dne 20. 12. 2007 po zrušení původního rozhodnutí městským soudem dne 20. 2. 2012 „obživlo“ se všemi důsledky. Předmětné řízení o žádosti bylo zahájeno za předchozí právní úpravy a nelze na ně hledět jako na skončené do data nabytí účinnosti zákona č. 379/2007 Sb. ani zákona č. 427/2010 Sb.
15. Lze shrnout, že na řízení o žádosti žalobkyně po předchozím kasačním rozsudku zdejšího soudu bylo třeba hledět, jako by nebylo skončeno, a proto nic nebránilo aplikaci obou shora citovaných přechodných ustanovení. Žádost žalobkyně tak měla být posuzována podle právní úpravy účinné před nabytím účinnosti zákona č. 379/2007 Sb. a správní orgány obou stupňů pochybily, pokud tak neučinily a na věc aplikovaly právní důvod zamítnutí pobytové žádosti, který tehdejší právní úprava neobsahovala.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

16. Soud uvážil, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.), neboť správní orgány nesprávně vyložily přechodná ustanovení zákonů, které novelizovaly cizinecký zákon. Soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž jsou správní orgány vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Správní orgány budou vycházet v řízení o pobytové žádosti žalobkyně z cizineckého zákona ve znění účinném do 20. 12. 2007, byť mohlo v mezidobí dojít k jeho dalším změnám.
17. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil,

proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měla plný úspěch žalobkyně, a proto soud rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na nákladech řízení 15 342 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

18. Výše nákladů řízení o žalobě sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. a) sazebníku poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích] a z odměny za zastoupení advokátem, jež náleží za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, účast na ústním jednání) ve výši 3 100 Kč za úkon dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Dále k nákladům řízení patří i 3 režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobkyně je plátcem DPH, zvyšují se náklady řízení v rozsahu odměny za právní zastoupení ve smyslu § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku odpovídající této dani.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. února 2019

JUDr. Eva Pechová v.r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.